

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر مولفه های منظر فرهنگی بر تقویت پایداری اجتماعی

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

درسا پورمجیب - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

مهدی حقیقت بین - استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

پایداری از جمله مباحث مورد توجه در دوران معاصر است که با توجه به اهمیت ویژه اش، در طی تاریخ همواره مورد توجه معماران و شهرسازان بوده است. مباحث پایداری در معماری و شهرسازی، ابعاد مختلف فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و محیطی را پوشش می دهد. لیکن باتوجه به مشکلات کنونی شهرها، چنانکه توافق عمومی صاحب نظران نیز بر این موضوع تاکید می کند، پایداری اجتماعی کم تر از دیگر جنبه ها مورد توجه قرار گرفته است. تقویت تعاملات اجتماعی با حضور فعال و رابطه ی متقابل انسان و محیط رابطه مستقیم داشته و در کاهش ناهنجاری های اجتماعی نقش بسزایی دارد. از اینرو مباحث مربوط به پایداری اجتماعی در شهرها و فضاهای شهری همواره از بعد روانشناسی و جامعه شناسی از سوی شهرسازان، جامعه شناسان، روانشناسان و .. مورد بررسی قرار می گیرد. ارتباط منظر سازی و ارتقا کیفیات فضا مانند افزایش حس امنیت، سرزندگی و نشاط و ... با تقویت پایداری اجتماعی مسئله ای حائز اهمیت در میان صاحب نظران است. از اینرو با افزایش میزان ناهنجاری های اجتماعی و کاهش تعاملات اجتماعی در فضاهای شهری در عصر کنونی و همچنین افزایش فضاهای شهری فاقد امنیت و سرزندگی، توجه به بحث پایداری اجتماعی و ارتباط آن با منظر سازی می تواند بسیار راهگشا باشد. در این رابطه چنین به نظر می رسد که موضوعات مرتبط با منظر فرهنگی؛ که شامل مناظری است که جلوه های فرهنگی و طبیعی با رویداد های تاریخی، فعالیت ها و افراد یا گروه های انسانی در هم آمیخته، ارتباط قویتری با مبحث تقویت پایداری اجتماعی دارد و می تواند در دستیابی به راهکارهایی برای زمان حال مثمر ثمر واقع شوند. همچنین اجتماع پذیری ارتباط مستقیم با پایداری اجتماعی فضا دارد و با تقویت مولفه هایی که باعث اجتماع پذیری در منظر فرهنگی می شوند می توان به پایداری اجتماعی دست یافت. این مقاله با رویکردی توصیفی تحلیلی به بررسی مولفه هایی از منظر فرهنگی که باعث اجتماع پذیر شدن فضا و در نتیجه پایداری اجتماعی آن مکان می شود، پرداخته است. در این راستا تلاش شده که به وجود ارتباط دوگانه بین فرهنگ یک جامعه و منظر آن تأکید شود. نتیجه این پژوهش گویای مولفه هایی از منظر فرهنگی که در تقویت پایداری اجتماعی مؤثر واقع شده است و به وسیله پرسشنامه مشخص شده است که از بین این مولفه، وجود تعاملات اجتماعی بین افراد، دلبستگی به فضا، تنوع در کاربری و فعالیت ها بیشترین اهمیت را داراست و تنوع در کالبد و مقیاس انسانی فضا اهمیت کمتری دارند.

کلمات کلیدی:

منظر فرهنگی، فرهنگ، تعاملات اجتماعی، اجتماع پذیری، پایداری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544264>

